

Soler de Terrades

Moià

Ubicació

Comarca: Moianès
Lloc/Adreça: Al nord i a 6,5 Km de Moià
Emplaçament Termenejant amb l'Estany.

Coordenades:

Latitud: 41.85222
Longitud: 2.09339
UTM Est (X): 424743
UTM Nord (Y): 4633766

Classificació

Número de fitxa 08138 - 29
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern
Segle XVII-XVIII
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Número inventari Si, IPA nº 72, ACCN 16740
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 08137A001000440000IR
Autoria de la fitxa Cristina Casinos
Data de registre de la fitxa: dt., 04/09/2018 - 02:00

Descripció

Masia de planta rectangular de grans dimensions d'un sol cos de tres pisos amb coberta de teula a dues aigües amb molts afegits i reconstruccions posteriors. La façana principal, encarada a migdia, presenta un gran portal de pedra adovellat amb un escut a la clau que representa un gran sol, sota d'ell, en un requadre apareix l'any de construcció:

" 1716 ".

A la banda oest de l'edifici s'obre una elegant i esvelta porxada, al segon pis, aixecada sobre quatre arcs rebaixats. Al tercer pis hi ha quatre finestres de forma trapezoïdal que ocupen la zona del frontó de l'edifici de factura moderna.

A l'edifici principal hi ha una petita capella en runes, dedicada a Sant Josep, on es pot veure incisa a la llinda la data 1786. L'edifici està situat en una zona elevada amb alçada més alta que els camps que l'envolten provocant junt amb el talús de grans blocs de pedra de factura moderna un caire de fortalesa.

Observacions:

Al s. XVIII a l'oest de la façana va ser oberta una capella sota l'advocació de Sant Josep.

A l'inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya és denominat: Mas Soler de Terrades.

Història

La masia ja estava documentada als voltants de l'any 1600 i el cognom de Soler ja és conegut a la vila al s. XV.

L'any 1993 en Ramon Soler va vendre la propietat ja que cap dels seus fills volia viure de pagès. Així va ser com la finca va quedar dividida i repartida en diversos propietaris.

Bibliografia

Gamundi-Pallàs (1982); Servei del Patrimoni Arquitectònic. Generalitat de Catalunya. Barcelona.

Generalitat de Catalunya (2008); www.cultura.gencat.net/invarquit

Ubals i Picanyol, D (2001); " Les Masies de Moià ". Pàg. 147. Moià.

